

[Ernst Christiansen.]

Grunde til, at det ikke skete, og i hvert Fald er det for sent nu at begræde den Mælk, der er spildt, men jeg synes, det vilde være beklageligt, hvis man om en Aarrække, naar man skal gøre Banen færdig, maa erkende, at den bør føres 1 à 2 km. længere frem, og saa skal man betale det paagældende Stykke med mange Gange den Pris, man kan faa Jorden for i Dag. Det er, synes jeg, et stærkt vejende Moment i denne Sag, og alt dette har altsaa ført til, at Udvalget har henstillet til Ministeren at tage dette Punkt op til fornyet Overvejelse. Jeg haaber, den højtærede Minister vil se venligt og forstaaende paa denne Side af Sagen — det fordrer jo ingen Ændring af Lovforslaget, idet dets Formulering fuldt vel muliggør, at man kan foretage Ekspropriationer med Henblik paa det Stykke længere, idet det jo i Lovforslaget hedder: „i Nærheden af Solrød Strand“.

Man har ogsaa i Udvalget rejst Spørgsmaalet om den nuværende Trafik. Dette ligger vel nok lidt i Yderkanten af — for ikke at sige uden for — Udvalgets direkte Opgave. Paa den anden Side er Trafikforholdene sydpaa et saa stort Problem, at Udvalget har ment sig berettiget til at spørge den højtærede Minister, hvilke Foranstaltninger man agter at træffe, for at klare Trafikken i Mellemtiden, til Banen bliver anlagt. Der er jo — som det blev oplyst ved første Behandling og i Bemærkningerne til Lovforslaget — sket en Stigning i Trafikken sydpaa, der fuldkommen overtræffer, hvad man oprindeligt havde tænkt sig, og derfor har Udvalget altsaa spurgt, hvad man har i Sinde at gøre. Udvalget har for saa vidt faaet meget gode og tilfredsstillende Oplysninger, idet der for indeværende Aar allerede er sket en Udvidelse med 2 store Busser plus Paahængsvogne, og yderligere vil der i Løbet af Sommeren komme 2 nye store Vogne i Gang, og det fremgaar af den Redegørelse, Udvalget har faaet af den højtærede Minister, at man fra Statsbanernes Side i høj Grad er opmærksom paa at varetage denne Trafik. Det synes jeg, der er Grund til at sige Tak for, og jeg vil paa ny understrege, at jeg synes, at de Trafikvanskeligheder, der er paa dette Omraade, hverken bør lægges Statsbanerne eller det paagældende Personale til Last. Der gøres det mest mulige, men Opgaven er som Følge af den forøgede Trafikmængde vokset kolossalt, og hvis Væksten fortsætter i det samme Tempo, er det meget tvivlsomt, om Bustrafikken kan slaa til, og om man ikke kommer til yderligere at fremskynde Bane-

bygningen. Men alt dette er fremtidige Problemer.

Udvalget indstiller, med de Bemærkninger, der er gjort i Betænkningen, Lovforslaget til Vedtagelse uforandret.

Chr. Nielsen: Ved Lovforslagets første Behandling foreslog jeg, at dette Baneprojekt langs Køge Bugt blev ført igennem helt til Køge. Jeg skal kort resumere de tre Bevæggrunde, jeg havde til at foreslaa dette. For det første maa det anses for ganske meningsløst, at man nu anlægger en Bane i 32 km's Længde og saa lader et Hul ligge paa nogle ganske faa km. Som Udvalgets ærede Ordfører har oplyst, regner man med, at Ekspropriationsudgifterne vil beløbe sig til en 5—6 Mill. Kr. Det vil altsaa sige, at Gennemførelsen af Banen til Køge blot vilde betyde en yderligere Udgift paa ca. $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og man var dermed sikret, naar det en Gang bliver nødvendigt at gennemføre Banen. Den anden Bevæggrund er, at jeg ikke kan bortse fra den store Betydning, det vil have for Køge By at blive direkte tilknyttet det københavnske Banenet. Endelig fremførte jeg som det tredje og stærkest vejende Argument, at en Gennemførelse til Køge vil betyde en ganske væsentlig Aflastning af Hovedlinien København—Korsør. Da dette er et af Statsbanernes ømme Punkter, synes jeg, alene denne Grund burde være tilstrækkelig til, at man nu søgte Bemyndigelse til at føre Banen helt igennem til Køge.

Jeg ved ikke, om Udvalget har beskæftiget sig med de Tanker, jeg nu har givet Udtryk for, men i hvert Fald har man ikke gjort nogen som helst Bemærkninger derom, og derfor har jeg fundet det nødvendigt til denne Behandling at stille et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at Banen gennemføres til Køge. Jeg har gjort det bl. a. ud fra den Betragtning, at jeg synes, det vil være rigtigt, at fremsynede Medlemmer i denne Forsamling — og saadanne findes der forhaabentlig — faar Lejlighed til at stemme for et Forslag, hvorom man om nogle Aar vil sige, at det var, hvad der burde have været gennemført. Jeg anbefaler derfor at stemme for de af mig stillede Ændringsforslag.

I det sidste Afsnit af Betænkningen gør man opmærksom paa de Drøftelser, der har fundet Sted om den nuværende Rutebiltrafik, og jeg hilser med Tilfredshed, at Ministeren er indstillet paa, at der fra Statsbanernes Side skal gøres alt for at anskaffe det mest mulige Materiel for i nogen Grad at klare Trafikken. I den Forbindelse vil jeg